



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3492/2018
07.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из села ..., Град Врање, које заступа Стефан Нешић, адвокат из ..., против тужених „Коридори Србије“ д.о.о. са седиштем у Београду, ЈП „Путеви Србије“, са седиштем у Београду и „Терна SA“ – Огранак „Терна SA Србија“, са седиштем у Београду, које заступа Драган Крстић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене „Терна SA“ – Огранак „Терна SA Србија“ са седиштем у Београду, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр.3861/17 од 04.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 07.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији „Терна SA“ – Огранак „Терна SA Србија“ са седиштем у Београду, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр.3861/17 од 04.01.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене „Терна SA“ – Огранак „Терна SA Србија“, са седиштем у Београду, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр.3861/17 од 04.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 4079/15 од 09.03.2017. године, првим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име накнаде материјалне штете исплате износ од 54.500,00 динара, са законском затезном каматом од вештачења 14.11.2016. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 81.660,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 3861/17 од 04.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена је првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужене „Терна SA“ – Огранак „Терна SA Србија“ са седиштем у Београду за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужена „Терна SA“ – Огранак „Терна SA Србија“ је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, у којој је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом

члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14 – ЗПП), ради уједначавања судске праксе и новог тумачења.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. ове законске одредбе, о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ревизија тужене „Терна SA“ – Огранак „Терна SA Србија“ са седиштем у Београду указује на погрешну примену материјалног права, а уз исту се не прилажу правноснажне пресуде као докази о различитом поступању судова у истој чињенично-правној ситуацији, због чега је Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за уједначавање судске праксе и ново тумачење права, па је одлучио као у првом ставу изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у којем је тужба поднета 01.12.2015. године, а да је вредност спора 54.000,00 динара, који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то се ради о спору мале вредности у којем ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**